

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.186 van 30 april 2002
in de zaak A. 112.869/XII-3346.**

In zake : Aman ALI-VAN DE STEENE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DE MAEYER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 390, bus 12

tegen :

de ERASMUSHOGESCHOOL BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Aman Ali-van De Steene op
16 november 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van :

- “- het besluit van de eindwerkjury waarbij aan het eindwerk van de
verzoekende partij slechts 8 op 20 wordt toegekend;
- het besluit van de examencommissie van de Erasmushogeschool te
BRUSSEL, departement Industriële Wetenschappen en Technologie,
Basisopleiding 2C - Elektromechanica optie Elektromechanica - 4de jaar
waarbij verzoekende partij niet geslaagd wordt beschouwd voor zijn
tweede zitting;
- het besluit van het departementshoofd van 1 oktober 2001 tot vaststelling
dat het examenreglement niet toelaat om de punten toegekend door een
examencommissie achteraf te betwisten en waarbij het verzoek tot
herziening van voormeld besluit van de examencommissie definitief
wordt afgewezen”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. De Maeyer, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat S. Van Geeteruyen, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissingen kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting verklaart, gelet op hetgeen hij heeft kunnen lezen in het auditoraatsverslag, zich voor het tweede en het vierde middel te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad; dat deze verklaring begrepen wordt als een afstand van deze middelen in de schorsingsprocedure;

Overwegende dat verzoekers eerste middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en uit de schending van artikel 11 van het algemeen examenreglement van de verwerende partij naar luid waarvan het proces-verbaal van de beraadslagingen van de examencommissie de genomen beslissingen met de nodige motivatie over het al dan niet slagen vermeldt, bepalingen die hij geschonden acht “doordat de bestreden beslissingen werden genomen zonder dat zij op uitdrukkelijke en afdoende wijze werden gemotiveerd, inzonderheid niet bepalen waarom verzoekende partij op haar eindwerk slechts 8 op

20 behaalt en dienvolgens niet als geslaagd dient te worden beschouwd” en “door de afwezigheid van elke uitdrukkelijke en afdoende motivering van de bestreden beslissingen”;

Overwegende dat uit het verzoekschrift en het pleidooi ter terechtzitting mag worden aangenomen dat verzoekers kritiek niet “de bestreden beslissingen” maar enkel de (tweede) bestreden beslissing van de examencommissie treft; dat met betrekking tot die beslissing een proces-verbaal is opgesteld dat over het niet slagen van verzoeker als motivatie stelt dat het “eindtotaal van 47% met 2 tekorten (waaronder het opleidingsonderdeel Stage+eindwerk) onvoldoende [is]” en voorts elk van beide tekorten motiveert als volgt :

“Stage + eindwerk

De student kreeg voor de 2e zitting een vereenvoudigde versie van de opdracht van de eerste zitting.

Hij slaagde er niet in de essentie van deze opdracht (kandansering van de A/D conversie) te implementeren.

Het gerealiseerde werk functioneerde maar was naast de kwestie (= essentie van de opdracht).

Vermogenslektronica

De student heeft de normale vragen gekregen en voldeed niet.

Een bijkomende vraag die hij zelf mocht kiezen kon hij evenmin voldoende juist beantwoorden”;

Overwegende dat aldus blijkt, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, dat het proces-verbaal overeenkomstig het artikel 11 van het ingeroepen examenreglement een uitdrukkelijke motivering van de bestreden beslissing bevat die ook, zo lijkt, kan verklaren waarom verzoeker niet geslaagd is; dat daarbij ook voor het falen van verzoeker op het eindwerk redenen worden opgegeven; dat bijgevolg op de bestreden beslissing ook uit oogpunt van de door verzoeker ingeroepen formele motiveringsplicht geen kritiek lijkt te kunnen worden gegeven; dat overigens verzoeker blijkens het door hemzelf ingeroepen examenreglement mocht vragen om zijn examens in te kijken in het bijzijn van de examinerator, recht waarvan hij erkent geen tijdig gebruik te hebben gemaakt hoewel hij also bijkomende uitleg had kunnen krijgen over de formeel gegeven motieven; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in het derde middel de artikelen 10 en 11 van de Grondwet evenals het redelijkheids- en het gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur geschonden acht en verwerende partij een

“manifeste beoordelingsvergissing zowel in feite als in rechte” aanwrijft; dat hij dit middel nader toelicht als volgt :

“Doordat de eindvakjury zowel voor de eerste als voor de tweede zitting exact hetzelfde puntenaantal heeft gegeven, ondanks het feit dat het eindwerk dat in eerste zitting werd verdedigd nog fundamenteel werd aangepast aan de hand van de opmerkingen en raadgevingen die de interne promotor aan verzoekende partij had gegeven en ondanks het feit dat het eindresultaat van het eindwerk in de tweede zitting in de praktijk functioneert en toepasbaar is, dit in tegenstelling tot andere eindwerken die, ondanks hun niet toepasbaarheid in de praktijk toch een puntenaantal kregen dat hoger was dan 50%;

Terwijl iedere administratieve overheid in alle redelijkheid haar beslissingen dient te nemen zonder daarbij tot discriminatie van bepaalde rechtsonderhorigen over te gaan”;

Overwegende dat het loutere feit dat een eindwerk met het oog op de tweede zitting wordt aangepast niet volstaat opdat er betere punten voor gegeven worden; dat verzoeker wel mag veronderstellen dat die aanpassingen zijn gebeurd aan de hand van de opmerkingen en raadgevingen van de promotor, maar dat hij daarmee nog niet aantoont dat die opmerkingen en raadgevingen hun correcte neerslag hebben gekregen in het eindresultaat; dat uit het hiervoor aangehaalde proces-verbaal van de examencommissie blijkt dat voor het behaalde tekort wel rekening is gehouden met het gegeven dat “het gerealiseerde werk functioneerde”, maar dat het functioneren ervan “naast de kwestie (= essentie van de opdracht)” was en dat verzoeker er niet in slaagde “de essentie van deze opdracht (kadansering van de A/D conversie) te implementeren”; dat verzoeker die motieven met niets zelfs maar poogt te weerleggen; dat verzoeker aldus in de huidige stand van de procedure volkomen faalt om ‘s Raads vertrouwen in de deskundigheid van de examencommissie aan het wankelen te doen brengen, laat staan in haar beslissing een mogelijke ongelijke behandeling te onderkennen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker er niet in slaagt ernstige middelen te doen gelden; dat dit reeds volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig april 2002, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.